

รูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

A COMPETENCY MODEL FOR LEARNING AREA HEADS AFFECTING LEARNING ACHIEVEMENT OF LEARNERS FOR PRIMARY SCHOOLS IN THE NORTH EASTERN REGION

ร่วม คำเจริญ

นิสิตปริญญาเอก สาขาบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

E-mail : rumsonkkachadee@gmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์ ฉายายนต์

อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

E-mail : pichayachayayond@gmail.com

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม จำรัสพันธุ์

อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

E-mail : Udom_chu@yahoo.com

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 การสังเคราะห์หลักการและทฤษฎีและใช้เทคนิคเดลฟายเพื่อการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน ระยะที่ 2 การยืนยันรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คน ระยะที่ 3 การจัดองค์ประกอบและการศึกษาอิทธิพลของรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 650 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามที่ใช้เทคนิคเดลฟาย 3 รอบและเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ บุคลากรทางการศึกษา จำนวน 650 คน ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ในการจัดองค์ประกอบรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบจากข้อมูลเชิงประจักษ์ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยควอไทล์ และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรมลิสรล ผลการวิจัยพบว่า

1. สมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้มี 7 องค์ประกอบคือ (1) ด้านภาวะผู้นำ (2) ด้านการทำงานเป็นทีม (3) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ (4) ด้านการสื่อสาร (5) ด้านการบริหารจัดการ (6) ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ (7) ด้านการสร้างแรงจูงใจ
2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนพบว่าองค์ประกอบที่ได้จากเทคนิคเดลฟายมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์เท่ากับ 32.01 ความน่าจะเป็น

0.27 ที่องศา 28 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์เท่ากับ 2.95 รูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.67 และมีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้ง 7 องค์ประกอบ ค่าCMIN/DF เท่ากับ 2.95 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.01 ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนี AGFI มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีเปรียบเทียบ NFI เท่ากับ 0.85 ค่าดัชนี CFI มีค่าเท่ากับ 0.99 จึงแสดงให้เห็นว่าโมเดลมีความเหมาะสมคือโมเดลสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ตามทฤษฎีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความตรงเชิงโครงสร้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 67.00

คำสำคัญ : รูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

The purpose of this research was to study a competency model for learning area heads affecting learning achievement of learners for primary schools in the Northeastern Region. The research process consisted of 3 phases: The first phase was the theoretical synthesis and the use of Delphi Technique for interviewing 19 experts. The second phase was the confirmation of the developed competency model for learning area heads for primary schools in the Northeastern Region using the Delphi Technique in the 2nd and 3rd rounds. The third phase was the arrangement of the components of the competency model. The research sample consisted of 650 school administrators, learning area heads, and educational personnel. The employed research instruments were a questionnaire to be used with the three rounds of Delphi Technique, and a 5-scale rating questionnaire to collect data from the research sample of 650 school administrators, learning area heads, and educational personnel. The confirmatory factor analysis technique was used to arrange the model's components and confirm the congruence of theoretical factors of competency model with empirical data. The statistics employed were the mean, standard deviation, median, inter-quartile range, and confirmatory factor analysis using LISREL program. The results were as follows:

1. The competency of the learning area head comprised 7 components: (1) leadership, (2) team work, (3) achievement orientation, (4) communication, (5) management, (6) morality and ethics, and (7) creating of motivation.
2. The analysis results of the competency model's components revealed that the model's components obtained from the use of the Delphi Technique conformed to the empirical data, with chi-square value of 32.01, with probability value of 0.27 and degree of freedom of 28, CMIN/DF=2.95, RMSEA = 0.01, GFI = 0.99, AGFI= 0.97, NFI = 0.85, CFI= 0.99. These results implied that the developed competency model had construct validity and conformed to empirical data. It affected achievement of learners by 67.00%

KEYWORDS : Competency model for learning area head, Learning achievement

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วที่มาพร้อมกับโลกาภิวัตน์ ได้สร้างความรุนแรงในการแข่งขันขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเสริมฐานความรู้ที่เข้มแข็งให้กับประเทศเพื่อความสามารถในการปรับตัว รู้เท่าทันไม่ให้เกิดอยู่ในฐานะผู้เสียเปรียบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) คนจึงถือได้ว่าเป็นทรัพยากรหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินงาน ด้วยความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของบุคลากรจะทำให้เกิดความสำเร็จและมีประสิทธิภาพในการทำงานให้ดีขึ้น ด้วยการกำหนดสมรรถนะสมรรถนะจะต้องถูกกำหนดเพื่อให้สอดคล้องและเชื่อมโยงตอบสนองต่อวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดขึ้น และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ผู้นำจำเป็นต้องไวต่อการรับรู้ การเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นจะต้องเตรียมความพร้อมและสร้างยุทธศาสตร์การบริหารที่มาจากหลอมรวมมิติสำคัญขององค์การเข้าเป็นเนื้อเดียวกันในลักษณะองค์รวมให้มากที่สุด (สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์, 2551)

กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงและเคลื่อนไหวตลอดเวลา อิทธิพลของการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม อุตสาหกรรมและปัจจัยภายนอกต่างส่งผลกระทบต่อการจัดการการศึกษา ทำให้องค์การทางการศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยน เกิดการปฏิรูปการศึกษา มีการปรับเปลี่ยนวิธีการบริหารงาน เปลี่ยนแปลงโฉมใหม่ของระบบการบริหารงานองค์การเพื่อให้้องค์การมีความคล่องตัว มีความสามารถในการปรับตัวมากขึ้นให้บุคคลพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ (บุญชม ศรีสะอาด และสุริทอง ศรีสะอาด, 2552)

การบริหารจัดการศึกษาไทยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ๆ พบว่ายังด้อยกว่าประเทศอื่นๆ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ไม่ว่าทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา แรงงานส่วนใหญ่การศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาเท่านั้น ซึ่งมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมตลอดจนความสามารถของประเทศไทยในการแข่งขันในสังคมโลก (รุ่ง แก้วแดง, 2544) การพัฒนาคนมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศชาติเนื่องจากคนเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ หากคน

มีคุณภาพ การพัฒนาประเทศจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งผลกระทบให้องค์การทั้งภาครัฐและเอกชนต่างพยายามเร่งปรับตัวเพื่อสร้างความอยู่รอดในเชิงของการแข่งขันด้วยการปรับปรุงสิ่งต่างๆ เหล่านี้อาจไม่เพียงพอที่จะทำให้้องค์การอยู่ในสถานะของความได้เปรียบในการแข่งขันกับ้องค์การอื่นๆ ได้ และที่สำคัญสมรรถนะจะช่วยทำให้ผลงานของบุคลากรตรงตามความต้องการของ้องค์การ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของ้องค์การและสมรรถนะกำลังได้รับความสนใจจาก้องค์การต่างๆ ในประเทศไทยเช่นกัน (สุกัญญา รัชมีธรรมโชติ, 2549)

ความมุ่งหมายในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดีมีความสามารถและมีความสุขซึ่งเป็นแรงผลักดันสำคัญให้องค์การทางการศึกษาเกิดการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามหลักการของพระราชบัญญัติ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2556)

ที่ผ่านมาคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของสังคม หลักฐานของสภาพตกต่ำอยู่ที่ผลลัพธ์ทางการศึกษาที่ยืนยันโดยผลการประเมินนักเรียนนานาชาติหรือ PISA (Programme for International Student Assessment) เปรียบเทียบกับประเทศต่างๆ ทั่วโลกผลการทดสอบเด็กไทยอยู่ในกลุ่มต่ำสุดทุกวิชาในทุกๆ 3 ปีที่มีการทดสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลการประเมิน PISA 2012 สะท้อนว่าประเทศไทยยังต้องยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างเร่งด่วนเพื่อให้ก้าวทันนานาชาติ และเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งระบบอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพราะผลการประเมิน PISA ได้ถูกนำไปใช้เป็นเกณฑ์หนึ่งในการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศและจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. พบว่า เด็กวัยเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาหลักของระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O-Net) ยังมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 จากผลทดสอบในปี 2557 พบว่าคะแนนเฉลี่ยในทุกระดับชั้นของวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ลดลงและด้านสถานศึกษาพบว่ามีสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ยังไม่ได้เกณฑ์มาตรฐานตามเกณฑ์การประเมินของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าปัญหาคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นสำคัญเพราะครูเป็นผู้นำแนวคิดหรือนโยบายทางการศึกษาไปสู่ระดับปฏิบัติในห้องเรียน (ชมพูนุทร่วมชาติ, 2548) และจากการติดตามผลการจัดการศึกษาของไทย การจัดการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่าอุปสรรคในการจัดการศึกษาที่ต้องเร่งรัดแก้ไขประการหนึ่งก็คือคุณภาพครูเนื่องจากส่งผลกระทบต่อถึงนักเรียนโดยตรงซึ่ง (เลขาปิยะอัจฉริยะ, 2550) กล่าวว่าครูไม่มีคุณภาพเกิดจากการที่ครูขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งจะส่งผลให้องค์กรบรรลุปเป้าหมายหรือบรรลุผลสัมฤทธิ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้บริหารจะต้องมีกระบวนการที่ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายโดยจะต้องมีวิธีการจูงใจที่ดีที่ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจมีความกระตือรือร้นในการพัฒนางานการจัดการเรียนการสอนและต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถนะเฉพาะในลักษณะงานด้วยเพื่อที่จะได้เข้าใจงานได้ชัดเจน ผลักดันให้มีความกระตือรือร้นในการทำงานเพื่อนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้บริหารที่มีสมรรถนะตามที่กล่าวมาก็คือ ผู้บริหารระดับต้น ซึ่งในที่นี้หมายถึง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ แต่จากปัญหาจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนต่ำดังกล่าวในทุกวันนี้ขึ้นอยู่กับสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้แสดงว่าตัวจักรสำคัญ คือหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน แต่ในหลักการบริหาร การเรียน การสอนของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้คือ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นถ้าเราได้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ดี ผลการเรียนรู้ก็จะดี ปัจจุบันหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ยังมีปัญหายังไม่มีตามหลักกฎหมาย เพราะฉะนั้น การที่เรามีความจำเป็นจะต้องแต่งตั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และให้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องทำหน้าที่ตามกรอบกฎหมายได้ดีนั้น จะต้องมีการอบรมหรือเกณฑ์ที่ตีมารองรับ เพราะฉะนั้นเราจะต้องเลือกคนให้เข้าเกณฑ์เข้ากรอบที่ว่าหรือสมรรถนะที่ว่านี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจึงจะสูงขึ้นแต่เกณฑ์กรอบหรือสมรรถนะที่ว่านี้ยังไม่มีใครศึกษาไว้

การบริหารเป็นหนทางเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จจึงควรมองการบริหารในหลายๆ ด้านและเปิดรับมิติการบริหารใหม่ๆ เช่น การบริหารทีมงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วมการเป็นพี่เลี้ยงและการเป็นผู้นำตนเอง

อีกประการหนึ่งผลการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และจากการประเมินภายนอกรอบที่สามที่ผ่านมาคุณภาพการศึกษายังไม่เป็นที่พอใจของสังคม

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อสร้างและพัฒนาารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่ดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

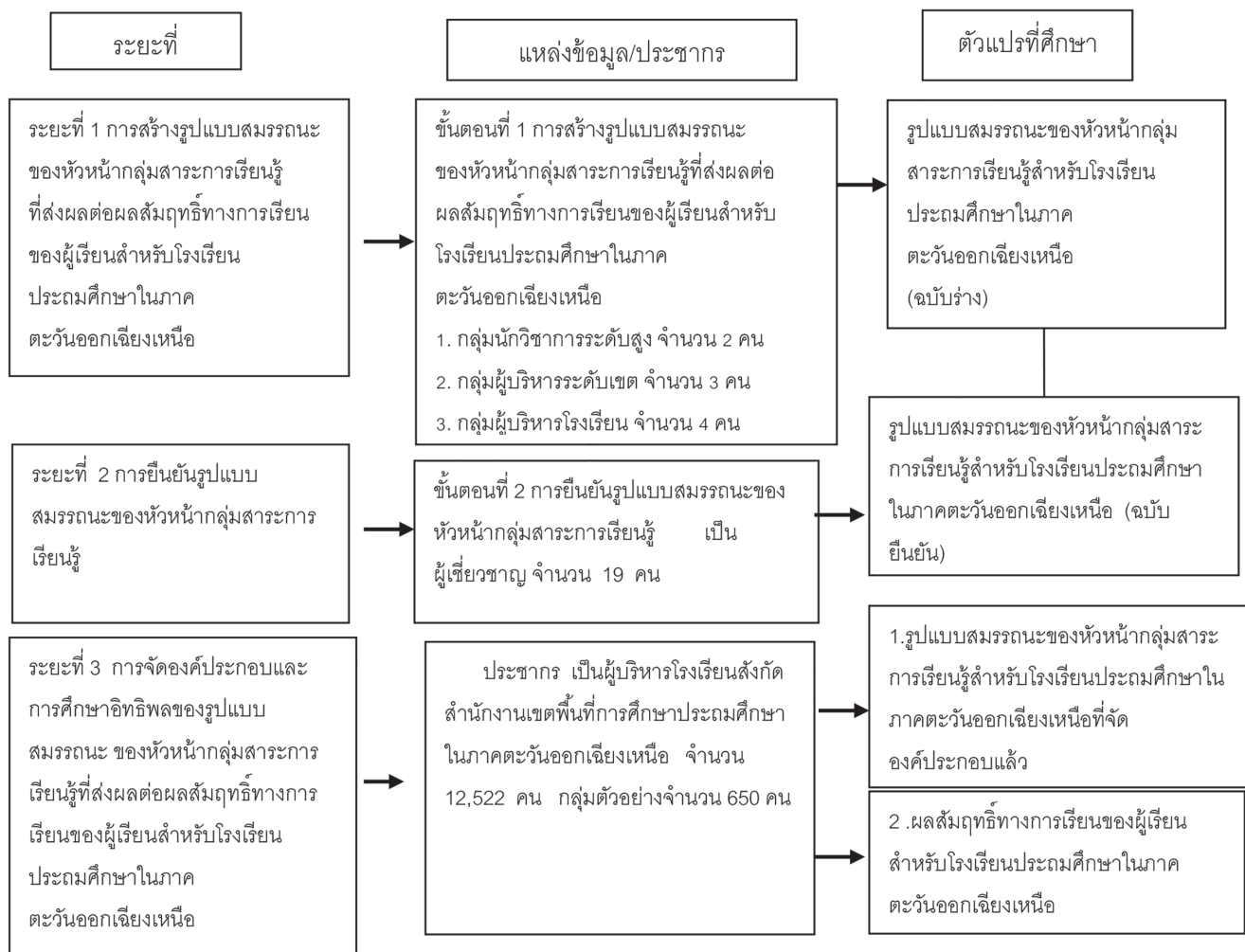
1. เพื่อสร้างและพัฒนาารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อจัดองค์ประกอบและศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สมมติฐานของการวิจัย

รูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรเหตุ คือ องค์ประกอบรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านภาวะผู้นำ (2) ด้านการทำงานเป็นทีม (3) ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ (4) ด้านการสื่อสาร (5) ด้านการบริหารจัดการ (6) ด้านคุณธรรมจริยธรรม และ (7) ด้านแรงจูงใจ ตัวแปรผลคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน จำนวน 5 วิชา ได้แก่ 1) วิชาภาษาไทย 2) วิชาคณิตศาสตร์ 3) วิชาภาษาไทย 4) วิชาคณิตศาสตร์ 5) วิชาภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 1 แหล่งข้อมูลเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 19 คนเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) ระยะที่ 2 ประชากร คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 12,522 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2557)

กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 650 คน โดยใช้ขนาดของโรงเรียนเป็นชั้น (Stratified Sampling Unit) โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบสัมภาษณ์ (2) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (3) แบบสอบถามเกี่ยว

กับองค์ประกอบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (4) แบบบันทึกผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (O-net) ของ สมศ. ที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. 2554– 2558) ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจากเว็บไซต์เครื่องมือวิจัย ฉบับที่ 2 และฉบับที่ 3 ผู้วิจัยนำไปทดลองใช้ (Try Out) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่าผลปรากฏว่าแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยส่งเอกสารจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามทางไปรษณีย์ พร้อมซองเปล่าติดแสตมป์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งกลับทางไปรษณีย์ พร้อมระบุให้ส่งแบบสอบถามคืนภายใน 2 สัปดาห์

3. เมื่อแบบสอบถามส่งกลับมาถึงผู้วิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์ของคำตอบ พบว่าทั้งจำนวน 650 ฉบับ มีความครบถ้วนและสมบูรณ์ของคำตอบคิดเป็นร้อยละ 100

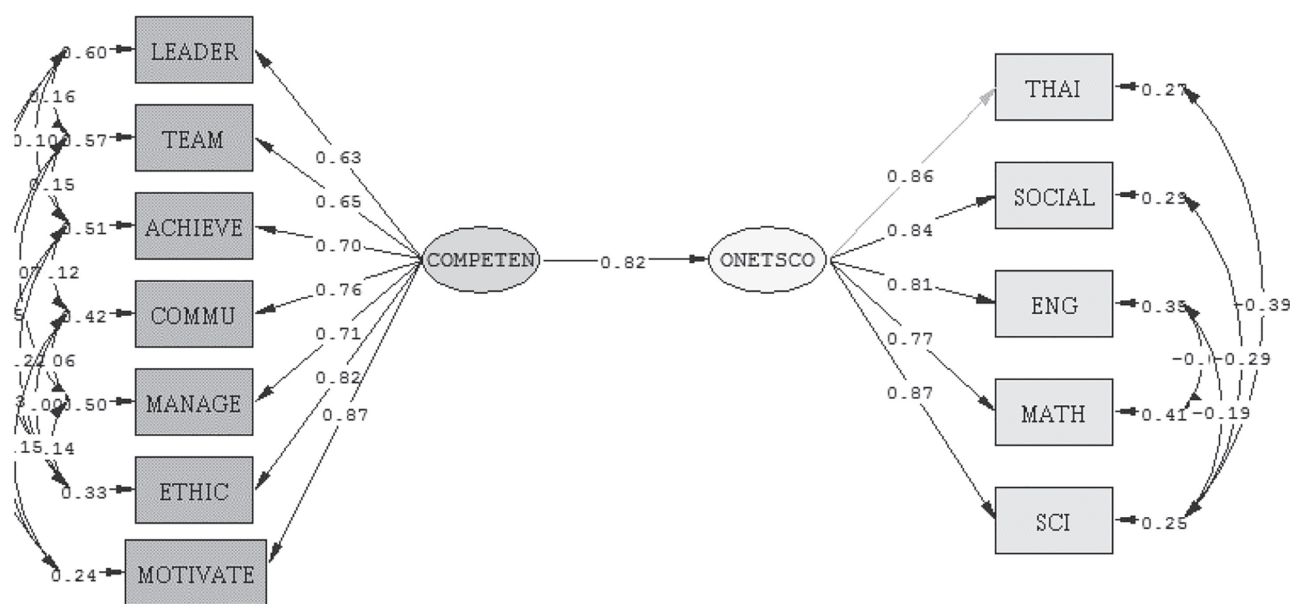
การวิเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ระยะที่ 2 ใช้โปรแกรมลิสเรล (Lisrel) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อจัดกลุ่มองค์ประกอบและเรียงลำดับองค์ประกอบใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และหมุนแกนองค์ประกอบแบบมุมแหลม (Orthogonal Rotation) และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันว่าองค์ประกอบที่จัดเป็นองค์ประกอบย่อยขององค์ประกอบหลัก ทั้ง 7 ด้าน

ผลการวิจัย

1. ผลการสร้างรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขั้นตอนที่ 1 ได้ร่างรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ขั้นตอนที่ 2 ได้สมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 65 ตัวชี้วัด (ตัวแปร)

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน สมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากการทดสอบไคสแควร์ มีค่าไคสแควร์เท่ากับ 32.01 ความน่าจะเป็น 0.27 ที่องศา 28 ค่าไคสแควร์สัมพันธ์รูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.67 และมีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้ง 7 องค์ประกอบ คิดเป็นร้อยละ 67.00 CMIN/DF เท่ากับ 2.95 ค่าดัชนี RMSEA มีค่าเท่ากับ 0.01 ค่าดัชนี GFI มีค่าเท่ากับ 0.99 ค่าดัชนี AGFI มีค่าเท่ากับ 0.97 ค่าดัชนีเปรียบเทียบ NFI เท่ากับ 0.85 ค่าดัชนี CFI มีค่าเท่ากับ 0.99 จึงแสดงให้เห็นว่าโมเดลมีความเหมาะสมคือโมเดลสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ตามทฤษฎีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความตรงเชิงโครงสร้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 67.00 ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 โมเดลองค์ประกอบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 7 องค์ประกอบคือ สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม สมรรถนะด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ สมรรถนะด้านการสื่อสาร สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรม และสมรรถนะด้านแรงจูงใจสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้-

1.1 สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม (Team)

จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่หนึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2550) ที่เสนอกรอบแนวคิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการทำงานเป็นทีมต่อการจัดการความรู้เพื่อเป็นเครื่องมือช่วยให้การพัฒนางานใช้ความรู้และยกระดับความรู้

1.2 สมรรถนะด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achieve)

จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระ

การเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่สอง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก การมีความพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ถูกต้องและเสร็จตามกำหนดเวลา มีการตรวจสอบและติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง มีการผลักดันให้บุคลากรทำงานให้ประสบผลสำเร็จและสร้างผลงานที่ทำหายที่ทำได้ยากแสดงถึงผลงานเป็นเลิศ สอดคล้องกับแนวทางการเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548) ที่กล่าวว่าจัดการความรู้เป็นการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กร ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสาร มาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าถึงความรู้และนำมาพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินผลของผู้เรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนดีขึ้น สอดคล้องกับวิจารณ์ พานิช (2547) ที่กล่าวว่าจัดการความรู้เป็นเครื่องมือเพื่อใช้ในการบรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 3 ประการไปพร้อมๆ กัน ได้แก่ บรรลุเป้าหมายของงาน บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาคน และบรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์กรไปสู่การใช้ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่ในการเพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้แก่องค์กร

1.3 ด้านการสื่อสาร (Communication) จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่สาม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการมีการสื่อสารกับสมาชิกในกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจตรงกัน การพัฒนาการให้บริการในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่รวดเร็วขึ้น การตัดสินใจได้อย่างสมเหตุผล ผล การมอบหมายการดำเนินงานที่เป็นระบบตามระเบียบแบบแผน การจูงใจสมาชิกให้มีความคิดริเริ่มที่ดี การตัดสินใจในการทำงานเป็นทีม การฝึกฝนการทำงานตามสายอาชีพผู้จนได้รับคำชมเชย การสร้างแรงบันดาลใจให้กับสมาชิกในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อริเริ่มงานอย่างเป็นระบบที่ดี การวางนโยบายการพัฒนา กระบวนการทำงานให้สอดคล้องตามนโยบายของโรงเรียน การตรวจสอบความก้าวหน้าของกลุ่มสาระการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้จนได้รับแนวทางในการปฏิบัติที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของเฮลลรีเจลและสโลคัม (Hellriegel & Slocum, 2001) พบว่า ผู้ที่ทำงานในตำแหน่งผู้จัดการหรือผู้บริหาร ควรมีสมรรถนะหลักของผู้บริหาร 6 ประการคือ (1) ความสามารถในการสื่อสาร (2) ความสามารถในการวางแผน และการบริหารจัดการ (3) ความสามารถในการ ทำงานเป็นทีม (4) ความสามารถเชิงกลยุทธ์ (5) ความสามารถในการรับรู้เรื่องราวระหว่างประเทศ และ (6) ความสามารถในการควบคุมตนเอง

1.4 สมรรถนะด้านบริหารจัดการ (Management) จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่สี่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการร่วมในการวางแผนของโรงเรียนได้ดี การร่วมกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียนได้เป็นอย่างดี การประสานงานเพื่อร่วมทำกิจกรรม การออกแบบการทำงานป้องกันความขัดแย้ง การทำงานป้องกันความขัดแย้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ การประสานงานเพื่อร่วมทำกิจกรรมที่โรงเรียนมอบหมาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (วิทยา จันทศิริ, 2551) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหาร สายสนับสนุน

ในมหาวิทยาลัยของรัฐผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะหลักของผู้บริหารสถานศึกษาสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยของรัฐ ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ ด้านการทำงาน ด้านการวางแผน ด้านการบริหารจัดการ ด้านภาวะผู้นำ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านจริยธรรม ผู้ที่ทำงานในตำแหน่งผู้จัดการหรือผู้บริหาร ควรมีสมรรถนะหลักของผู้บริหาร คือ ความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลรวมทั้งการแก้ปัญหา การวางแผนและบริหารโครงการ การบริหารเวลา (Time Management) การบริหารการเงินและงบประมาณ

1.5 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ (Leader) จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่ห้า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยการออกความคิดเห็น การจัดประชุมการแก้ไขในกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง การสร้างสรรค์ปรับปรุงขั้นตอนการปฏิบัติงานการส่งเสริมให้ข้อมูลกับสมาชิกในกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างถูกต้องชัดเจน การเสนอแนะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ในโรงเรียนแล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ สอดคล้องกับ ซเวลล์ (Zwell, 2000) ได้จัดกลุ่มของสมรรถนะออกเป็น 5 กลุ่ม คือสมรรถนะด้านการใฝ่สัมฤทธิ์ในหน้าที่งาน สมรรถนะด้านสัมพันธภาพ สมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลสมรรถนะด้านการจัดการและสมรรถนะด้านความเป็นผู้นำ

1.6 สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรม (Morality and Ethics) จากผลการวิจัยพบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่หก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการแนะนำสมาชิกในกลุ่มสาระการเรียนรู้ในการปฏิบัติตนตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครู การปฏิบัติตนถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด การส่งเสริมให้ข้อมูลกับสมาชิกในกลุ่มสาระการเรียนรู้อย่างถูกต้องชัดเจนจนเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานที่ดี การมีความประหยัด อดออม และความพอประมาณ พอเพียงตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สอดคล้องกับแนวคิดของเซย์ฟาร์ท (Seyfarth, 1999)

เปรียบเทียบผู้บริหารสถานศึกษา ที่ต้องแสดงภาวะความเป็นผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลงในการจัดระบบโครงสร้างองค์การ เป็นเช่นผู้นำทางวัฒนธรรม (Culture Leader) ที่จะต้องให้มีการสำรวจและให้มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในสถานศึกษา

1.7 สมรรถนะด้านแรงจูงใจ (Motivation) จากผลการวิจัยที่พบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบอันดับที่เจ็ด อาจเนื่องมาจากการสร้างแรงกระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แสดงออกในมุมมองที่หลากหลายได้เป็น พลังขับเคลื่อนที่เกิดจากภายในจิตใจของบุคคล ที่จะส่งผลกระทบต่อการทำงาน เป็นคนที่มีความต้องการผลสำเร็จจากการกระทำสิ่งต่างๆ จึงออกมาในลักษณะของการมุ่งไปสู่ความสำเร็จตลอดเวลา สอดคล้องกับ สเปนเซอร์ และสเปนเซอร์ (Spencer & Spencer, 1993) อธิบายว่า แรงจูงใจ เป็นสิ่งที่บุคคลคิดหรือต้องการอย่างแท้จริง ซึ่งจะเป็นแรงขับในการกำหนดทิศทางหรือการเลือกของบุคคล เพื่อแสดงออกถึงพฤติกรรม หรือการตอบสนองต่อเป้าหมาย หรือการถอยออกไปจากสิ่งต่างๆ เหล่านั้นภายใต้ คุณลักษณะของสมรรถนะ ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ แรงจูงใจที่บุคคลมักเฝ้าคิดถึงตลอดเวลาหรือมักต้องการตลอดเวลา ซึ่งนำไปสู่การกระทำของบุคคล หรือเป้าหมายเฉพาะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่ได้ผลงานสูงกว่ามาตรฐานได้อีกด้วย

2. จากผลการวิจัยพบว่าของรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นไปในทางบวกในระดับมากกับผลคะแนน โอเน็ต โดยรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($R^2=0.67$) ซึ่งอาจเนื่องจากเหตุผลเกี่ยวกับสมการที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและจากกลุ่มตัวอย่างผู้บริหารในสังกัดโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และผลการวิจัยพบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อคะแนนโอเน็ต

(O-net) ทางบวกที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.67 และมีอิทธิพลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนทั้ง 7 องค์ประกอบคิดเป็นร้อยละ 67.00

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลของการวิจัยที่ค้นพบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์คณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรพัฒนาสมรรถนะ 7 ด้านคือ สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม สมรรถนะด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ สมรรถนะด้านการสื่อสาร สมรรถนะด้านการบริหารจัดการ สมรรถนะด้านภาวะผู้นำ สมรรถนะด้านคุณธรรมจริยธรรมและ สมรรถนะด้านแรงจูงใจ ไปปรับใช้เป็นแนวทางในการบริหารงาน การสรรหา การบรรจุและแต่งตั้ง หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้

1.2 จากผลการวิจัยที่ค้นพบว่ารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในด้านสมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมที่พบว่า เป็นองค์ประกอบของรูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด (0.973) จึงควรให้ผู้บริหารและบุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ โดยการจัดทำคู่มือ โดยให้ครูผู้สอนนำไปกำหนดในการวางแผนการทำงานร่วมกัน เพื่อเกิดประสิทธิผลร่วมกันต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษารูปแบบสมรรถนะของหัวหน้ากลุ่ม/ฝ่ายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับองค์การขนาดใหญ่หรือระดับประเทศต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- โครงการ PISA ประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2554. **ปัจจัยที่ทำให้
ระบบโรงเรียนประสบความสำเร็จ**. กรุงเทพฯ:
อรุณการพิมพ์.
- _____. 2556. **ผลการประเมิน PISA 2012 คณิตศาสตร์
การอ่าน และวิทยาศาสตร์หสรุปของผู้บริหาร**.
กรุงเทพฯ: แอดวานซ์พรินต์ติ้งเซอร์วิส.
- ชมพูนุท ร่วมชาติ. 2548. “อนาคตภาพของหลักสูตรวิชาชีพครู
ในทศวรรษหน้า” (พ.ศ. 2550-2559). ปรัญญา
ดุขภูมิตต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร
คณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดชา เดชะวัฒน์ไพศาล. 2543. “Competency-Based
Human Resources Management.” **วารสารตน**,
9 (9): 11-12.
- เทียน ทองแก้ว. 2552. **สมรรถนะ (Competency) หลักการ
และแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สวนดุสิต.
- บุญชม ศรีสะอาดและ สุรทอง ศรีสะอาด. 2552. **การวิจัย
เกี่ยวกับการบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รุ่ง แก้วแดง. 2544. **ประกันคุณภาพการศึกษาทุกคนทำได้
ไม่ยาก**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เลขา ปิยะอัจฉริยะ 2550. การเสวนาเรื่องยุทธศาสตร์และ
การจัดการความรู้พื้นฐานเพื่อการพัฒนาครู. สืบค้นเมื่อ
วันที่ 10 สิงหาคม 2560, จาก [http://www.
manager.co.th/Daily/Viewnews.aspx](http://www.manager.co.th/Daily/Viewnews.aspx)
- วิจารณ์ พานิช. 2547. **องค์การเรียนรู้และการจัดการเรียนรู้**.
กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- _____. 2550. **วิถีแห่งองค์กรอัจฉริยะ. จุลสาร
อุตสาหกรรมสัมพันธ์**, 73: 2-3.
- วิทยา จันทรศิริ. 2551. “การพัฒนาสมรรถนะหลักของ
ผู้บริหารสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยของรัฐ” วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุขภูมิตต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุกัญญา รัชมีธรรมโชติ. 2549. **แนวทางการพัฒนาศักยภาพ
มนุษย์ด้วย Competency**. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนา
อินเตอร์ พรินท์.
- สุเทพ พงศ์ศรีวัฒน์. 2551. **ภาวะผู้นำทฤษฎีและปฏิบัติ: ศาสตร์
และศิลป์สู่ความเป็นผู้นำที่สมบูรณ์**. กรุงเทพฯ: วิรัตน์
เอ็ดดูเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **พระราช
บัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไข
เพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: พรึกหวาน
กราฟิก.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2557. **นโยบาย
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2556. **สถิติการศึกษา
ฉบับย่อ**. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและ
การสื่อสาร.
- Hellriegel, D. & Slocum, J. W. 2001. **Organisational
behavior**. 13 ed. Belmont, CA: Cengage South-
Western. Jersey: Prentice-Hall.
- Spencer & Spencer, S. M. 1993. **Competence at Work :
Models for Superior Performance**. Retrieved
December 11, 2005, from [http://www.joe.org/
joe/1999december/iw4.html](http://www.joe.org/joe/1999december/iw4.html).
- Seyfarth, J. T. 1999. **The principal: New leadership
for new challenger**. New Jersey: Prentice-Hall.
- Zwell, M. 2000. **Creating a culture of competence**.
New York: John Wiley and Sons.

ร่ม คำเจริญ

ปัจจุบันกำลังศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี และดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแก้วปรางค์กู่ ตำบลหนองขาม อำเภอกำแพงศรี จังหวัดชัยภูมิ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุดม จำรัสพันธุ์

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรจิตวิทยาการศึกษา จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง อาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

รองศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์ ฉายายนต์

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี